

סקירת המאמר של תרצה

קריאת המאמר עכשיו, כשתרצה איננה איתנו, וממרחק הזמן, הדהדה ועוררה תחושות של געגוע וגם סוג של מפגש. הגעגוע, כאב חסרונה ותחושת היותה נוכחים בי ברבדים רבים. בהקשר המאמר אני חושבת על קולה החכם, פתיחות ורוחב מחשבותיה, האופן הבהיר והפשוט בו כתבה דברים מורכבים. וכמובן- על אמירתה בו ועל האנליטיקאית שהייתה.

אגב קריאתו נזכרתי בכמה אמירות של תרצה, אותן שמעתי ממנה במהלך השנים הרבות בהן היינו בשיח, וחשבתי שהבאתן כאן, יכולה לייצג במילותיה שלה* משהו ממי שהייתה ולהוות מעין הקדמה לקריאת המאמר.

על מקומן של התיאוריות בעבודתה אמרה ש'[התיאוריות נמצאות אצלי בקליניקה ומשמשות אותי כאסוציאציות חפשיות](#)'; ואני שומעת כאן את גישתה העצמאית (פלורליסטית?) המותאמת באופן גמיש למטופל הייחודי בסיטואציה המסויימת.

בדיבור הדרכתי על אנליזנטים\מטופלים הייתה מציעה לעיתים את האמירה\מחשבה הבאה-'[אנחנו רוצים לגדל לך אמא טובה לעצמך בתוכך](#)'; ויש בכך מן ההקבלה בה דן המאמר.

דבר נוסף שהעסיק אותה נגע לשני מושגים - [TACT](#) - [COMMON SENSE](#) עליהם אמרה שלצד חשיבותם בעבודתנו, הם לא קיבלו את ההכרה הראויה בשיח הפסיכואנליטי. (המושג 'טקט' אף מוזכר במאמר). כאן ניתן בטוי, בעיני, למחשבתה המשוחררת(חפשית?) והמקורית.

המאמר פורסם ב-1993, לפני כמעט 30 שנה.
שנים רבות עברו מאז קראתי אותו. במפגש המחודש אתו, לקראת שליחתו
בחברה כ'מאמר החודש', כשתרצה איננה, חשבתי עד כמה שהוא מייצג משהו
מהותי מגישה והתמקמותה כאנליטיקאית. וגם- מתוך ההכרות והשיח
המתמשכים שלי עם תרצה, אשר המשיכה לקרוא,
לגלות ולחשוב; אני יכולה לתאר לעצמי שלו הייתה יכולה להשתתף בדיון
אודותיו, היו לה מן הסתם מחשבות נוספות.
ובוודאי הייתה שמחה, סקרנית ומזמינה דיון פתוח וחפשי.

*לא מדובר בציטוט מדוייק אלא בזכרון שלי את מילותיה.